

Sanatçı: Alev Çavdar, Görkem Didem Öztuncer

OLMAK MÜMKÜN

En özgür olacağını hayal ettiği yere sıkışıyor insan bazen. Zamanda. Mekanda. Ötekinde. Ağacın dallarına takılan bir uçurtma gibi ya da balık gibi ya da ben gibi ya da o gibi. Canım ne istiyor diye soramamak gibi. Yasaktı, ayıptı, arsızdı ya zaten oldum olası, hep zordu. O zaman canına ne istediğini sormak istememek en zoru diye düşünüyor insan, sıkıştığı yerde.

Sonra birisi görüyor. Birisi birisini görünce bir başkası doğuyor. Sadece ve her seferinde.

Tam da en sıkıştığı yerden doğuyor insan. Zamanda. Mekanda. Ötekinde. Ağacın dallarına konan bir uçurtma gibi ya da balık gibi ya da ben gibi ya da o gibi. Bahçeye oynamaya çağırılmak gibi. Olağandı, tasasızdı, haktı ya zaten oldum olası, hep kolaydı. O zaman doğmak mümkünmüş diye düşünüyor insan, doğduğu yerde.

Sonra birisi rengini veriyor. Birisi birisine rengini verince *olmak mümkün* oluyor. Sadece ve her seferinde.